

ZEECULENTA

21e jaargang 2012

Afdelingsnieuws van de afdeling Zeeland van de Nederlands-Belgische Vereniging van liefhebbers van cactussen en andere vetplanten, "SUCCULENTA".

Nieuwbouwproject "Cactushof Santa Laurentica" is gerealiseerd door:

Ferry Molenaar bv

kasonderhoud, renovatie en aluminium constructies

Buysballotstraat 5 BU 5
2693 BD 's-Gravenzande
Tel. 06 51 408 081
www.kasrenovatie.nl

Bij Intratuin komen je ideeën tot bloei.

intratuin

HET GROENE WARENHUIS

**Koudekerke
Galgeweg 5
Tel: 0118-551623**

COLOFON

"Zeeculenta" is het afdelingsnieuws van de afdeling Zeeland van de Nederlands-Belgische Vereniging van liefhebbers van cactussen en andere vetplanten, SUCCULENTA.

Opgericht 12 maart 1968.

De afdeling Zeeland komt maandelijks bijeen op de laatste vrijdag van de maand (met uitzondering van de maanden juli en december).

Plaats : De Stenge, Heinkenszand.

Aanvang : 20.00 uur.

De afdelingscontributie bedraagt € 12,-- per jaar.

Gironummer 2645478 t.n.v. Succulenta Zeeland te Middelburg.

BESTUUR:

Piet van de Vrede	voorzitter/penningmeester
Sandra van Offenbeek	secretaris
Kees de Bonte	bestuurslid

Secretariaat:

Schoolstraat 26
4417 AB Hansweert

Tel.: 0113-383290

e-mail: cactus.sandra@zeelandnet.nl

REDACTIE:

Tonnie de Rijke	hoofdredacteur
Piet van de Vrede	redactielid
Bertus Spee	redactielid

Redactie:

Noordweg 444
4333 KL MIDDELBURG

Tel.: 0118-615047

e-mail: thonderi@hetnet.nl

Drukwerk : Offsetdrukkerij GetokA v.o.f., Kapelle.

WWW.ZEECULENTA.NL

info: post@zeeculenta.nl

Cactussen en Vetplanten kijken in Midden - Zeeland

Dat kan op zaterdag

26 mei 2012

van 10.00 uur tot 17.00 uur.

- Koos de Meij, Mauritsstraat 13, 4321 CJ Kapelle**
- Bertus Spee, Diepeneestraat 4, 4454 BJ Borssele**
- Herman Weezepoel, Vlaamseweg 5, 4458 ND 's-Heer Arendskerke**
- Sandra van Offenbeek, Schoolstraat 26, 4417 AB Hansweert**
- Piet en Ineke van de Vrede, Braamstraat 34, 4388 CP Oost-Souburg**
- Kees de Bonte, Lepelstraat 13, 4354 KH Vrouwenpolder**

De toegang is gratis Meer informatie bij S. van Offenbeek:

tel. 0113-383290 of www.zeeculenta.nl

Uitnodiging

Voor de bijeenkomst te houden op vrijdag **25 mei 2012** in De Stenge te Heinkenszand.

Aanvang: 20.00 uur

PROGRAMMA

1. Opening en extra verloting.
2. Notulen, ingekomen stukken en ander nieuws.
3. Rondvraag.
4. Pauze.
5. **"Natuurlijk Noorwegen"**. Tonnie de Rijke neemt u een uur lang mee langs flora en fauna van zijn favoriete vakantieland.
6. Sluiting.

Namens het bestuur, Sandra van Offenbeek, secretaris.

=====

TE KOOP: cactusmeststof, bims, etiketten, watervaste pennen en andere benodigdheden voor onze hobby. Belangstellenden kunnen contact opnemen met Han Mesu (0118-615702).

=====

Agenda afdeling Zeeland 2012.

25 mei 2012	"Natuurlijk Noorwegen", lezing door Tonnie de Rijke over de flora in Noorwegen. Een must voor de (rots)tuinliefhebbers.
26 mei 2012	Open dag afdeling Zeeculenta.
2 juni 2012	Open dag Ubink.
9 juni 2012	Excursie met West-Brabant naar België.
29 juni 2012	<i>Bijeenkomst op locatie. Deze keer gaan we op bezoek bij Succulent Tissue Culture van Robert Wellens in Sint Maartensdijk.</i>
juli 2012	Vakantie, geen bijeenkomst.
7,8,9 september 2012	ELK te Blankenberge.

Verslag van de bijeenkomst van 27 april 2012.

Rond kwart over acht opent Piet van de Vrede de vergadering. We hebben even op de komst van Kees de Bonte en Han Mesu gewacht. Afwezig met kennisgeving Bea van IJzendoorn en Tonnie de Rijke. We waren met 15 man aanwezig.

Voor de extra verloting wat plantjes van Kees. Geen op of aanmerkingen op de notulen van de vorige keer. Als ingekomen stuk kreeg ik een email uit Frankrijk. Had hem meegenomen want daar heb ik geen kaas van gegeten. Werd me aangeraden er maar op te klikken, en gelukkig geen spam of andere vreemde dingen. Het was daadwerkelijk een voorstelling van succulenten in de natuur en kas. Maar alles in het Frans natuurlijk. Mocht iemand interesse hebben om te kijken heb de email nog niet verwijderd, kan hem zo doorsturen.

Bij de rondvraag vertelt Joke van Lavieren dat ze wat lekkers heeft gebakken, want ze was jarig. Er word even voor haar gezongen. Koos de Meij vraagt hoeveel posters hij moet bestellen. Han vraagt of er iemand nog lege kisten heeft. Dit voor de planten voor Groei en Bloei. Aangezien er nog volle bij mij staan.

Over de excursie is nog veel onduidelijk, vooral waar de opstapplaats zal zijn. Piet stuurt iedereen die interesse heeft een email, met de namen waar we die dag eventueel naar toe gaan.

Komt het weer even op de zaalhuur. De kleinere zaal was niet goedkoper, dus kijken nu toch uit naar een ander lokatie. Er wordt aan gewerkt om onze vergadering in de vlindertuin te gaan houden. Na de koffie een heerlijk stukje cake van Joke. De opbrengst van de plantenverkoop bedraagt 23,25 euro. Dan de foto's van Bertus Spee. Mooie plaatjes van verschillende eilanden dicht tegen de kust van Californië. Rond de klok van 11 sluit Piet de vergadering af.

Secretaris Sandra van Offenbeek

=====

Uit den ouden doosch.

In de bibliotheek is de CD opgenomen met daarop de Succulenta's van 1919-1943. De komende uitgaven gaan we hieruit wat interessante en leuke items in "Zeeculenta" plaatsen. Volgende wetenswaardigheden komen uit de jaargang 1929. NB. Plantennamen komen ook uit den ouden doosch. In de afgelopen 85 jaren is er nog al het een en ander veranderd in de naamgeving, hecht hier dus niet al te veel waarde aan.

ECHINOCEREUS.

Onder de planten onzer verzameling, welke reeds vroeg in het voorjaar de aandacht trekken, behoren de Echinocereeeën. Zij zijn als 't ware onze eerste lenteboden, want als sneeuw en hagel ons nog lustig om de ooren vliegen, als men, zooals dit jaar, nog in April eens lekker de kachel opstookt, hebben zij zich reeds getooid met talrijke bloemknoppen en dwingen ons de aandacht van den winter af te wenden en onze hoop op de aanstaande zomer te vestigen. Nog voor de andere cactussen sporen van leven vertoonen, zien wij de bekende witwollige flensjes aan onze Echinocereeeën en al moge het ook lang duren, gezien het ongunstige voorjaar, wij weten dat elk zonnestraaltje door hen benut wordt en zij ons hare verrukkelijke schoone bloemen niet zullen onthouden. Alle Echinocereeeën zijn niet even gul met hunne bloemen, er zijn er zelfs, waarvan wij ze in onze collecties wel niet zullen zien en die wij toch om

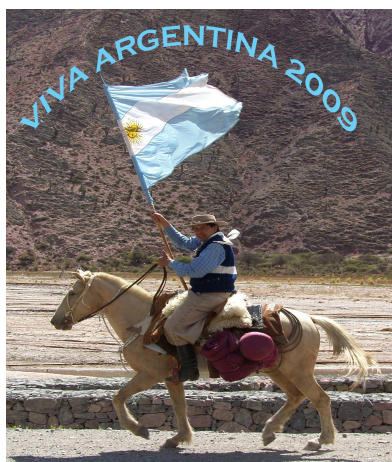
hunne schoone vorm als plant niet gaarne zouden missen, doch er zijn ook soorten welke vrij geregeld en spoedig hunne bloemen laten verschijnen en deze zijn ons nog dierbaarder. Als goede bloeiers noemen wij *Echinocereus Berlandierii*, zijn stevigen broeder *Blankii*, welke beide door Britton en Rose tot één zijn gebracht, al is het verschil, zoowel in dikte als bedoorning zeer groot, *Echinocereus Salm Dyckianus* en *Scheerii*. En wat voor bloemen geven zij ons. Bloemen vol contrast met schitterende kleuren; de *Scheerii* prachtig rose; de *Salm Dyck*. schitterend oranje-rood; *Blankii* en *Berlandierii* rose met paarsche weerschijn. Daarbij hebben deze bloemen nog drie zeer waardeerbare eigenschappen; in de eerste plaats zijn zij zeer groot, in de tweede plaats blijven zij meerdere dagen open en maken dus een gunstige uitzondering met vele andere cactussen en in de derde plaats vormt de stamper, welke bij deze planten steeds donkergroen is, een zeer fraai contrast met de levendig gekleurde bloem. Om echter bloemen te verkrijgen eischen deze planten een behandeling, welke in eenige opzichten van die der overige cactussen afwijkt. Zoo moet men in de groeiperiode tamelijk veel water geven en ze in geen geval droog houden daar de plant dan direct schrompelt. Verder moeten zij, en dat vooral in den winter, de meest lichte plaats hebben, liefst zoo zonnig mogelijk en dan ook niet te warm. Vele *Echinocereeeën* groeien toch op plaatsen waar de winter vrij streng heerscht, al is het daar een meer droge koude en niet zooals bij ons, met veel regen en afwisselend weer. De *Salm Dyckianus* onder anderen doorstond deze winter 5°C *Isius* onder nul, zonder eenige schade, en vertoont nu 12 knoppen. Dus veel licht in den winter, veel zon en vocht in den zomer. Wie zoo zijn *Echinocereeeën* kan verzorgen, zal geen klagen over hunne groei en bloeiwilligheid hebben.

Geheel afwijkend van de door mij vermelde *Echinocereus Salm Dyckianus* en *Scheerii* zijn een drietal soorten, door Schumann vereenigd tot de onderafdeeling der ongewapende. Een zeer zwakke, vaak geheel ontbrekende bedoorning is hun kenmerk. Als eerste noemen wij *Echinocereus subinermis*, een vrij zeldzame en daardoor zeer kostbare plant, welke dus niet zeer verbreid is in de verzamelingen. De bedoorning is hier slechts 1 à 2 m.M. lang, zoodat deze plant haar naam zeer terecht draagt. Een fraai exemplaar zag ik in de Amsterdamsche Hortus bij ons bezoek ter gelegenheid der feestvergadering.

Echinocereus Knippelianus is meer bekend en bij goede ontwikkeling strekt zij elke verzameling tot sieraad. Wortelecht is het een zeer slechte groeier, vandaar dat men ze bij voorkeur ent, waardoor zij aanmerkelijk in groeikracht wint. Is de plant volwassen, wat bij een lengte van 7 à 8 cM. en een dikte van ± 5 cM. het geval is, dan ontwikkelen zich aan de basis spruiten, welke weder zeer waardevolle nieuwe planten geven. Mooier is het echter deze aan de plant te laten, daar dan het meestal verkurkte onder eind der plant aan het oog onttrokken wordt. Het is dan ook een zeer dankbare bloeier met schitterend lichtroode bloemen. De afgebeelde plant gaf dit jaar in de eerste weken van Mei achtereenvolgens 8 flink geopende bloemen. De derde plant uit deze onderafdeeling is *Echinocereus pulchellus*. Deze vertoont in zeer erge mate de eigenschap aan het onder einde der plant te verkurken, waardoor zij er niet fraaier op wordt. Algemeen wordt beweerd, dat zij vrij spoedig en veel bloemen geeft, wat ik nu juist niet kan beamen, daar mijn plant, nu zes jaar in mijn bezit, tot heden verzuimde dit te doen. Nu wilde ik nog even Uwe aandacht vragen voor een andere *Echinocereus* n.l. *E. pectinatus*. Zij behoort in een geheel andere onderafdeeling en daar zij in de

laatste jaren vrij veel ingevoerd is, zullen de meeste onzer verzamelaars haar wel bezitten, Nu hebben de importplanten meest een zeer aparte schoonheid, wat grootendeels veroorzaakt wordt door het dicht aangedrongen staan der doornbundels, doch ook de uit zaad gekweekte planten, al is de bedoorning daar minder dicht, behoeven voor hen niet ter zijde te gaan. De hier afgebeelde plant werd door mij uit zaad gekweekt in 1922. Toen zij twee jaar oud was en de groei veel te wensen overliet, werd zij geënt, waarna zeer spoedig verbetering te bespeuren viel. In den winter van 1925 meende ik in den top te bespeuren dat zij geplaagd werd door wolluis en schijn daarbij juist iets beschadigd te hebben, waardoor zij niet verder groeien wilde, want er was geruimen tijd stilstand. Dit was echter slechts schijnbaar; later verdeelde de plant zich en nu traden vier stammen te voorschijn, welke zich zeer schoon ontwikkeld hebben. In dit voorjaar gaf zij een bloem en ik vond het wel de moeite waard toen de plant even op de gevoelige plaat vast te leggen.

Zwollerkerspel. F. V.

Zondag 18 oktober 2009 (Cosquin/Villa Carlos Paz - Villa Cura Brochero; 163 km./159 foto's)

Dit zal weer al een superdag worden. Na een heerlijk ontbijt in het hotel met verschillende broodjes en beleg, jus d'orange, koffie, cornflakes etc. vinden we net voor Villa Carlos Paz de afslag naar Taninga via Tanti. In Tanti tanken we en doen boodschappen (lekkere broodjes) en pinnen nog wat. Dan rijden we de, geheel onverharde soms goed en soms heel slechte, bergpas van Tanti via Los Gigantes en Tala Canada naar Taninga/Salsacate. Ongekend wat een supermooie route, voor het landschappen schieten alle superlatieven tekort,

woeste rotsformaties en op het hoogste punt naar alle kanten een uitzicht waar je stil van wordt. Landschappelijk lijkt het een beetje op het woeste Noord Noorwegen. Leek de dag zwaar bewolkt te beginnen, in de loop van de dag is de hemel wolkeloos en is het 35 graden heet met wel bovenop de bergen een verkoelende wind. Landschappelijk mag het dan super zijn, wat planten betreft wordt dit onze topdag. Gelijk achter de vuilnisbelt van Tanti vinden we al een *Trichocereus* en wonder boven wonder lopen we verveeld terug als we *Gymnocalycium calochlorum* of *bruchii* of een variëteit daarvan ontdekken, minuscule plantjes ter grote van een vingerkootje en diep in de grond teruggetrokken. Tussen Tanti en Los Gigantes, nog maar aan het begin van de bergpas (1e of 2e bocht) stoppen we wel meer dan een uur (Henk stopt zo abrupt als hij een bolletje ontwaart dat de bus die achter hem rijdt vol in de ankers moet en boos toetert, had Henk even gemist) en vinden onze eerste *Notocactus submammulosus*. Op dezelfde plek vinden we bovendien *Echinopsis aurea* forma ?, *Gymnocalycium calochlorum* en/of *quehlianum* en/of *bruchii* of een daar op lijkende *Gymnocalycium* met witte bloem! en supergroene en spaarzaam bedoornde *Gymnocalycium multiflorum* en/of *monvillei* var. ?, sommige ter grote van een voetbal. We stoppen nog vele keren langs deze bergpas en vinden steeds dezelfde planten, soms wat meer, soms wat minder en soms weer heel afwijkend van de eerdere planten zodat we bijna denken dat we veel meer verschillende soorten en/of variëteiten hebben gevonden, dat wordt studeren met de boeken erbij deze winter. Waarschijnlijk hebben we ook *Gymnocalycium amerhausi* en/of *moserianum* en of *stellatum* gevonden. Ook allerlei aparte onkruidjes en bolgewasjes vinden we (oa. de

rode bloempjes van *Verbena*). In de buurt van Tala Canada vinden we weer de groene *Gymnocalycium multiflorum* of *monvillei* var.? zelfs in cristaatvorm en veel roze bloeiende *Gymnocalycium calochlorum* en/of *bruchii* of een vorm daarvan. Een schitterend gezicht tussen het hoge pampagras, Zonder bloem niet te vinden die miniplantjes. Voorbij Tala Canada vinden we een *Gymnocalycium* die wit bloeit met een rode keel in de bloem, deze zou *Gymnocalycium moserianum* en/of *intertextum* en/of *tanningaense* kunnen zijn. Ook vinden we clusters dikke *Trichocereus/Echinopsis*. Net buiten Tanninga aan wegr. 15 vind ik een plant die ik niet thuis kan brengen. Gelukkig vinden de anderen hem aan de overkant van de weg ook en blijkt het *Acanthocalycium violaceum* te zijn, ook vol in knop. Alweer iets dat we nog niet gezien hebben. Bovendien komt hier ook weer een *Gymnocalycium* voor, vol in knop, die we niet eerder gezien hebben en die we niet thuis kunnen brengen, waarschijnlijk *Gymnocalycium tanningaense* en/of *moserianum* en/of *intertextum* of ?. Dan rijden we door een veeteeltgebied (weg RA15) zuidwaarts en vinden in Villa Cura Brochero een hospedaje (soort motel). Hospedaje Casasnovas is heel mooi, nieuw, schoon en de bedden worden vers opgemaakt. Bovendien kost het maar 100 peso's per kamer, da's nog geen tientje per persoon, dat hebben we duurder en slechter meegemaakt deze expeditie. En dit is toch ook een grote stad. Om zeven uur, als een regenbui voorbij is (grote druppels maar je wordt er nauwelijks nat van) lopen we nog door het op zondag uitgestorven stadje en drinken koffie met koek bij de benzinepomp. Tegen negenen gaan we eten. Het lijkt wel of er op zondag geen enkel restaurant open is, we kunnen in elk geval niets vinden. Dan vragen we het aan een paar oude mannetjes die buiten zitten. Een van hen brengt ons naar een soort vereningsgebouw cq. ontmoetingsplek en loopt gelijk de keuken in om aan de baas te vragen of we wat te eten kunnen krijgen. Dat kan, we eten Lomita's, een soort Argentijnse hamburger maar dan veel gevulder en lekkerder en met echt vlees. In deze leuke tent, een soort sportzaal met biljarts en veel kaartende mannen aan tafeltjes, zijn we een bezienswaardigheid en iedereen zwaait naar ons of knikt en begroet ons vrolijk. Na 't eten bied ik het (ongeschoren) mannetje dat ons hierheen heeft gebracht en hier ook is blijven hangen een Nederlands sigaartje aan. Dat gaat hij de hele tent rondbazuinen, dat hij een Nederlands sigaartje rookt. Met een van de andere mannen nog een lange sigaret geruild voor zo'n Nederlands sigaartje. Iedereen in de cantina heeft een trekje mogen nemen. Dat was lachen, gieren, brullen. Wat hebben we een lol gehad, vooral toen André foto's ging nemen. En toen Aad ging afrekenen, iedereen keek tegen die 2 meter op en toen ik ook opstond nog meer oohs en ahs!. Toen we weggingen werden we massaal uitgezwaaid met een massaal ADIOS. Wat was dit een superleuk en warme belevenis. Veel leuker dan een sterrenrestaurant. We hebben met z'n vieren voor 90 peso's (16 euro) gegeten en gedronken. Dat kan zelfs bij McDonald niet. Elf uur, nog even peukie roken en gaan slapen. Hopelijk wordt ik niet met zo'n pijnlijk stijve rug wakker als vanmorgen want het blijft pijnlijk bij lang liggen of zitten.

Maandag 19 oktober 2009 (Villa Cura Brochero - Rio Cuarto; 276 km./97 foto's)

De laatste cactusdag (morgen is alleen een rij-dag). Om half acht vertrokken uit het Hospedaje en om 8 uur zitten we al aan het ontbijt bij een benzinepomp, grote bakken koffie en broodjes ham/kaas. We volgen de RA20 tot Villa de la Rosas en slaan dan af naar de RA1 richting Merlo. Tussen Villa de la Rosas en Yacanto stoppen we en maken een lastige klim door prikstruiken, hoog gras met grote keien eronder (echte enkelbrekers). We worden beloond met een *Trichocereus strigosus* (*Echinopsis strigosa*) met grote bloemknoppen en *Acanthocalycium violaceum* met bloemknoppen. Even buiten

La Paz stoppen we bij een antiekzaak met oude T-Ford-vrachtauto's, motoren en een heleboel andere oude troep. We maken wel veel artistieke foto's. Tussen Merlo en de bergen ten oosten vind ik een bloeiende *Gymnocalycium multiflorum* of *achirasense* (prachtig gezicht) met grote roze bloemen, *Gymnocalycium calochlorum* en/of *sutterianum* en/of een *bruchii*-vorm en *Notocactus submammulosus*. Ook fotografeer ik een paars *Verbenabloemetje*. Even voorbij Papagayo vinden een nieuw soort *Gymnocalycium* (*sutterianum*) met zaailingen en een *Trichocereus strigosus* (*Echinopsis strigosa*) met de bloem bijna open. Vanaf Villa del Carmen komen we in een gebied terecht dat gigantisch geteisterd is door berm- cq. bosbranden. Tientallen kilometers lang langs de weg nummer 1 is alles zwartgeblakerd. Het blijkt dat men de bermen hier niet maait, maar afbrandt, en dat gaat wel eens mis. Of men brandt een gebied af ten behoeve van de landbouw cq. veeteelt. Even Villa del Carmen gepasseerd duiken we toch de zwartgeblakerde omgeving in en tot onze verbazing vinden we veel, door de brand zwaar aangetaste planten aan. Oa. *Gymnocalycium achirasense* en/of *multiflorum*, *Trichocereus strigosus* (*Echinopsis strigosa*), *Opuntia*'s, en *Notocactus submammulosus*. Vele cactussen hebben een ongekennde overlevingsdrang, de meeste staan, hoe gehavend zo ook mogen zijn, volop in bloemknop, het lijkt wel of ze na een catastrofe meer bloemen maken, soms wel 15 knoppen op 1 plant. Sommige planten waar de kop van verbrand is beginnen zelfs al te spruiten. Veel aparte "zwart-wit"-foto's gemaakt. Net over de grens van San Luis en Cordoba bij La Punilla gaan we nog een keer het brandgebied in en vinden naast dezelfde planten, waarvan vele in knop staan, ook nog een gehavende *Gymnocalycium sutterianum*. Zonder al dat lange pampagras is het wel makkelijker om de planten te vinden. Helaas is het wel jammer van al die mooie cactussen, want er staan er superveel. Ook de massaal voorkomende blauwe palmbomen hebben erg te lijden gehad van de branden, van de meesten staat er alleen nog een zwarte stam overeind. Dit was de laatste cactusstop van deze expeditie want nu rijden we een landbouw- en veeteeltgebied binnen. We volgen wegnummer RA1 tot Rio Cuarto, een vrij drukke zakenstad met veel verkeer, en vinden in het centrum aan de plaza Grand Hotel Rio Cuarto en boeken 2 kamers a 160 peso's per kamer, da's redelijk voor zo'n grote stad. Om 6 uur lopen we nog wat rond in de stad en verbazen ons over het gekrioel van het verkeer. Nergens staan verkeerslichten en er zijn geen voorrangswegen. Hier geldt de wet van de brutaalste. Ook een zebrapad wordt straalhard genegeerd, hier oversteken is op eigen risico. We drinken nog een biertje op een terrasje aan de plaza en vermaken ons met Argentijntje kijken, da's ook leuk. We fotograferen ook de contrasten van de bebouwing, prachtige oude kerken en koloniale gebouwen ingeklemd tussen afschuwelijke flatgebouwen. Ook de vuilophaaldienst is contrastrijk, eerst komt er paard en wagen allerlei bruikbare en recyclebare spullen ophalen en daarachter komt er gelijk een supermoderne vuilnisauto de rest ophalen. Tegen negenen gaan we de stad weer in om wat te eten. We vinden op advies van de receptionist van het hotel een restaurant kortbij. Ik eet een Brochette mixto, twee vleesspiezen met gemengde vleessoorten en ui, paprika ed met papa's fritas. En als toetje Ensalada de frutas con helado (dulche leche). Alweer heb ik heerlijk gesmikkeld. Daarna nog rondje met Aad over de Plaza gedaan, maar is toch veel minder aantrekkelijk in zo'n grote stad dan in de plattelandsstadjes en dorpen. Om elf uur slapen om morgen fris te zijn voor de laatste reisdag, dan wordt het alleen scheuren naar Buenos Aires en is het echt de laatste dag van deze expeditie. JAMMER!

(wordt vervolgd)

Antonio El Rico

Kom vlinderen bij Zeeland's
meest complete dagje uit ...

Vlindertuin/Tropical Zoo Berkenhof:

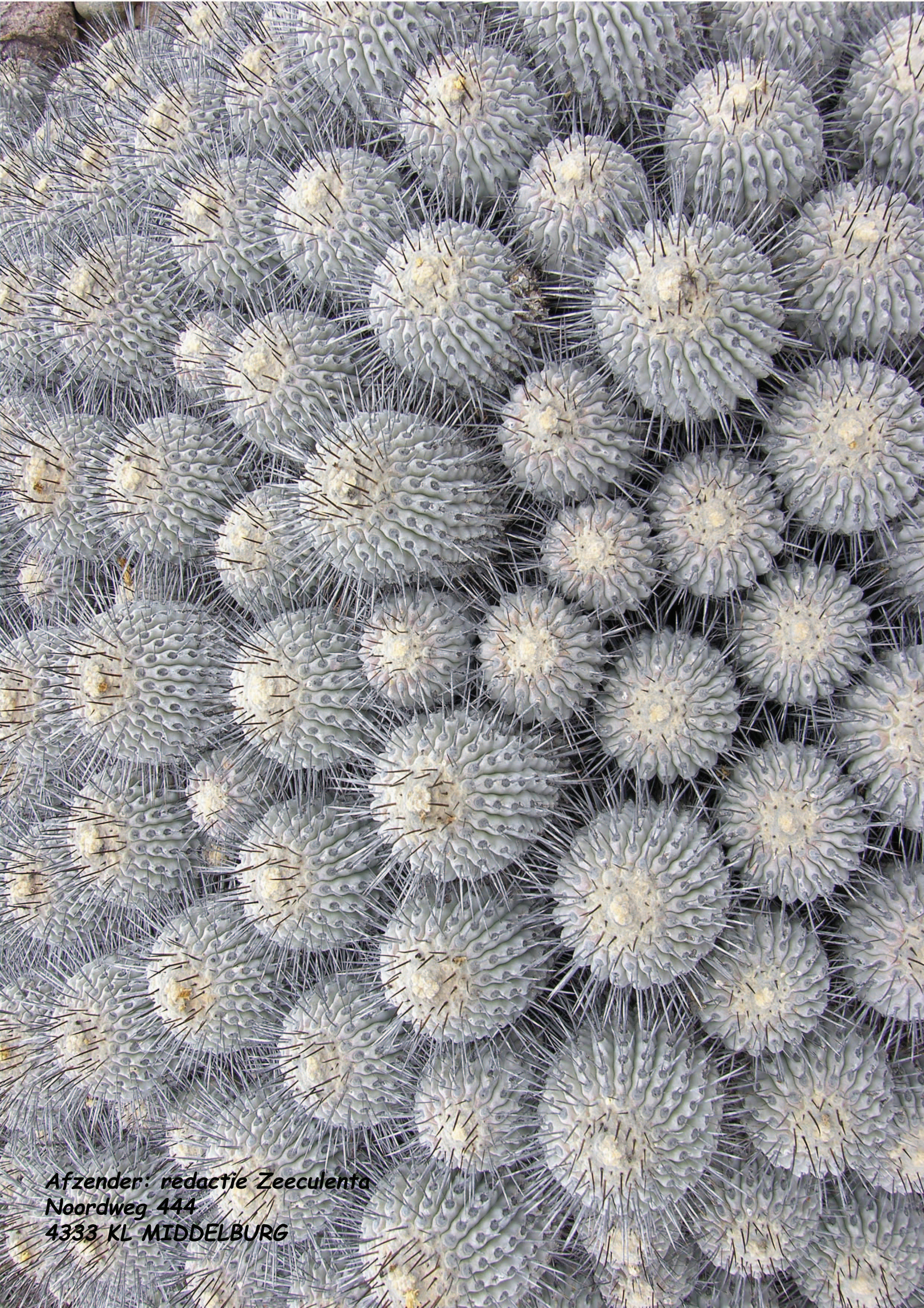
- Schitterende tropische tuin met tal van kleurige vlinders, vogels, reptielen en insecten. Prachtige cactustuin, aangelegd door Succulenta afd. Zeeland
- Sfeervol restaurant met wel 200 zitplaatsen en een ruim aanbod aan scherp geprijsde groepsarrangementen

De vlinders krijgen
vrienden!

Langeweegje 10a Kwadendamme
tel: 0113-649729 www.tropicalzoo.nl

Afzender: redactie Zeeculenta
Noordweg 444
4333 KL MIDDELBURG